

Vraag:

Ik ben een passage in de bijbel tegen gekomen die ik niet helemaal niet goed kan plaatsen. Het gaat namelijk om vers 26 en 27 van het boek Hebrëeën hoofdstuk 10 als er staat: "Want indien wij opzettelijk zondigen nadat wij tot erkenning der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over, maar een vreselijk uitzicht op het oordeel en de felheid van een vuur!" Nu durf ik ronduit te vertellen dat ik ook echt opzettelijk een gruwelijke zonde ben begaan, weliswaar vanuit een labiele toestand. Echter zonde blijft zonde, of niet? Het is allemaal heel wrang omdat je weet dat je niet moet zondigen tegen God, maar er zomaar in duikt. Eigenlijk denk je er mee weg te kunnen komen om aanspraak te kunnen maken op het offer dat Jezus bracht. Terwijl je toch ergens weet dat je er niet zomaar mee weg kunt komen. Ik heb me er dus al een lange tijd druk om gemaakt en vandaag kwam ik deze tekst tegen. Vertel me alsjeblieft dat ik het in een verkeerde context lees... Persoonlijk denk ik dan dat er veel zullen afvallen. Neem me a.u.b niet kwalijk dat het niet in de lijn ligt van één van je studies, maar wist niet tot wie ik me anders moest richten. Ik hoop spoedig wat van je te vernemen. In ieder geval bedankt voor het lezen van deze brief.

Antwoord:

Bedankt voor je mailtje met de vraag of een gelovige die gezondigd heeft nadat hij tot de erkenning der waarheid gekomen is, echt verloren gaat of niet. Wel, ik denk dat deze vraag ook reeds 2000 jaar geleden aan de orde was, want volgens mij is er geen enkele gelovige na zijn bekering zondeloos gaan leven! Wij blijven immers onvolmaakte mensen zolang wij als stervelingen op deze aarde leven. De Eeuwige weet dat ook wel en daarom heeft Yeshua [Jezus] zelf tot twee keer aan toe gezegd: *"Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak!"* (Mattheüs 26:4 en Marcus 14:38). Ook Sha'ul (Paulus), die grote geleerde apostel der heidenen, die de meeste brieven geschreven heeft en waar iedereen naar opziet, schreef nog jaren na zijn bekering: "Het wensende is wel bij mij aanwezig, maar het goede uitwerken, kan ik niet. Want niet wat ik wens, het goede, doe ik, maar wat ik niet wens, het kwade, dat doe ik!" (Romeinen 7:18 en 19). Yochanan [Johannes] geeft net als Sha'ul ronduit toe, dat niemand volmaakt is en dat wij onszelf en anderen niet voor de gek moeten houden en daarom schreef hij het volgende: "Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf en de waarheid is in ons niet. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, maken wij Hem tot een leugenaar en zijn woord is in ons niet. Mijn kinderkens, dit schrijf ik u, opdat gij niet tot zonde komt. En als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige; en Hij is een verzoening voor onze zonden en niet alleen voor de onze, maar ook voor die der gehele wereld." (1 Johannes 1:8 t/m 2:2). Hij schreef dit niet aan onbekeerde mensen, maar aan gelovigen!!! Jij staat er dus niet alleen voor! Zolang wij nog in dit lichaam zijn en nog niet het verheerlijkte opstandingslichaam hebben, zullen wij voorlopig nog wel onvolmaakt blijven. Maar wij moeten onze zonden keer op keer belijden en om vergeving vragen. Pas als wij van onszelf denken dat wij nu geen zondaars meer zijn zit het echt fout...

Ik hoop dat je wat aan deze bemoediging hebt!

Met vriendelijke groet,
Werner Stauder